

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č. 4, listopad 2010

Obec má zastupitelstvo zvolené v řádných volbách v říjnu roku 2010:

- Milan Pešta - starosta
- Ing. Eva Jiríčková -místostarostka
- Ing. Zdeněk Chalupa
- František Mejdr ml.
- Jan Bucek
- Hana Štefanová
- Lidmila Štraufová

Složení výborů a komisí

Ostatní komise nezbytné pro fungování obce - zřízených dle zákona č. 128/2000 sb. o obcích.

Finanční výbor: Bucek Jan -předseda
Štefanová Hana
paní Chalupová

Kontrolní výbor: Štraufová Lidmila - předseda
Mejdr František
Ing. Chalupa Zdeněk

Komise školská: Ing. Chalupa Z. Pešta M. Košovcová J.

Komise invent.: Mejdr F., Ing. Chalupa Z., Bucek J.

Komise sociální: Štefanová Hana, Šulcová Hana

Společenská rubrika.

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým občanům k jejich životnímu výročí všechno nejlepší!

V měsíci říjnu oslavila 75. narozeniny paní Zdeňka Marková, vzácné 90. narozeniny paní Růžena Bydžovská, své 84. narozeniny paní Vlasta Ouzká a své 80. narozeniny oslaví v prosinci paní Anna Šperková.

Bohužel, došlo i k rozloučení poslednímu. Dne 2. září zemřela paní Eliška Kyselová, dne 2. října zemřel pan Josef Mejdr a dne 9. října zemřel pan Václav Volný.

Kdy se konají?	Obecní hospoda
Podzimní show	12. 11. 20:00
Vánoční výstava Svazu důchodců	20. 11. celý den.
Mikulášská besídka pro děti	04.12. 14:00
Mikulášská zábava pro dospělé	04.12. 20:00
Vánoční turnaj v mariáši - termín	bude upřesněn
Silvestrovská noc	31.12.2010
Tříkrálový koncert	Kostel sv.Václava 5.1.2011 16:30
Ples TJ Ohnišťany	Ob. hospoda 22. 1.2011
Ples SDH Šaplava	Ob. hospoda 4.2.2011
Ples SDH Ohnišťany	Ob. hospoda 26.2.2011

Upozornění:

Kontejner na směsný odpad bude přistaven ve dnech 16.11. – 22.11.2010 u požární nádrže.

Dne 10. 11. 2010 uplynulo 100 let ode dne, kdy se narodila moje matka, paní Ludmila Kvasničková. Vás, kteří jste ji znali, prosím o vzpomínku.
Syn Ruda

Dne 19. 10. 2010 nás navždy opustil kamarád Ladislav Kánský. Stále na něj budeme vzpomínat.

Kamarádi

Pranostiky na listopad.

- 1.11. Nepřijde-li sníh na Vše svaté v noci,
Přijde o svatém Martinu se vši mocí.
Jíní o Všech svatých věští tuhé mrazy o vánocích.
- 2.11. Když na Dušičky jasné počasí panuje,
příchod zimy to oznamuje.
- 9.11. Svatý Teodor – mrazy lezou z hor.
- 11.11. Přijede-li Martin na bílém koni,
metelice za metelící se honí.
Martin a Kateřina na blátě – vánoce na ledě.
Jsou-li na Martina mračna, zima je levná.
Jest-li je noc jasná, zima je masná.
- 21.11. Když je na Obětování Panny Marie noc jasná čistá
krutá zima se v lednu chystá.
- 22.11. Svatá Cecilie sněhem pole kryje.
- 25.11. Na svatou Kateřinu schováme se pod peřinu.
Chodí-li svatá Kateřina po ledě,
chodí svatý Štěpán po blátě.
- 30.11. Na svatého Ondřeje se někdy člověk ohřeje.
Když na svatého Ondřeje sněží, sníh potom dlouho
leží.
Svatý Ondřej tichý, nebude len lichý.
Ondřej mosty staví, Jiří je odplaví.

Svaz důchodců Ohnišťany.

Nastal nám podzim a s ním jsou v plném proudu přípravy na výstavu, která se bude konat 20. listopadu. Uvítáme každého, kdo by nám chtěl pomoci nápadem nebo osobně. Může mezi nás kdokoliv, věk nerozhoduje – rozhodující je chuť něco udělat. Výstava bude ve vánočním duchu, neboť za týden po výstavě už bude první adventní neděle. Věřím, že kdo se chce dostat do vánoční nálady, ochutnat punč a jiné dobroty, ten se na nás přijde podívat. Všichni jste srdečně zváni!

Ivana Syřišťová

Svátek zemřelých ...

Den 1. listopadu je svátek Všech svatých. Vychází z historické události – církevního vysvěcení Pantheonu v Římě roku 609. Všech svatých je vzpomínkovou slavností zemřelých, kteří již dosáhli věčné blaženosti – na rozdíl od Dušiček, které jsou vzpomínkou na ty, kteří této blaženosti nedosáhli. Svátek lidově označovaný jako Dušičky je vzpomínkou na zemřelé, jejichž duše ještě pobývají v očistci. Vděčnost a úctu svým předkům projevovali lidé od nejstarších dob. Podle lidové víry vystupují v předvečer Dušiček duše zemřelých z očistce, aby si alespoň jednou v roce odpočinuly od muk. S tím souvisela i řada pověrečných praktik. Lampa se místo olejem plnila máslem, aby si jím mohly duše zemřelých potřit spáleniny, které v očistci utrpěly. Rodina pila večer studené mléko či se jím lidé postříkali, aby mléko pomáhalo k ochlazení duší. Konaly se průvody na hřbitovy, lidé navštěvovali hroby svých zemřelých a přátel, zdobili je květy, věnci a svícemi.

Svaz důchodců Ohnišťany Vás srdečně zve na tradiční

VÁNOČNÍ VÝSTAVU 2010

Výstava se bude konat ve znamení vůně jablečných závinů, perníčků, punče a mnoha dalších ukázek tradičních i netradičních vánočních dekorací a ozdob. Děti si budou moci ozdobit perníček dle vlastní fantazie. Kromě toho „Knihkupectví Globus“ z Nového Bydžova bude prodávat knížky.

KDY: v sobotu 20. listopadu 2010

Kde: v „Obecní hospůdce“
Čas: od 9.00 hod do 17.00 hod

Od 20.00 hod vás srdečně zveme na společenský večírek. K tanci a poslechu hraje Tomáš Čáp.

Hasiči.

Letní prázdninové měsíce a babí léto byly pro místní hasičský sbor obdobím klidu. Po napuštění hasičské nádrže počátkem prázdnin, jež poskytla příjemné osvěžení pro děti v parných dnech léta, byla činnost hasičů velice pasivní. Pout'ovou zábavu, kterou měli hasiči pořádat, přenechali po domluvě sportovcům, kteří ji spojili s oslavou 30 let založení ohnišťanské kopané. Nebylo ani nutné zasahovat při žádném požáru nebo jiném živelném ohrožení. I když v tomto období několikrát zužovala velká voda a záplavy spoustu míst v České republice a okolních státech, naši obec tato pohroma nepostihla.

Jedinou událost, kterou chci připomenout – bohužel, velice smutnou jak pro hasičský sbor tak pro místní občany, bylo úmrtí pana Václava Volného dne 9. října 2010. Pan Volný byl našim nejstarším členem a dlouholetým hasičem. Na jeho pohřbu dne 18. října 2010 v Novém Bydžově v obřadní síni se s ním rozloučili nejen příbuzní, kamarádi a známí, ale také členové hasičského sboru, kteří mu vzdali poctu u rakve čestnou stráž. Pan Novotný na závěr pronesl za hasiče vzpomínkový projev, jenž mapoval jeho život a práci u hasičského sboru. Ing. Zdeněk Chalupa

Co bylo tenkrát ...?

Plinius:

Poněvadž nám není dopřáno dlouhého žití, zanechejme něco po sobě jako svědectví, že jsme žili

Rok 1926:

Dne 4. února 1926 se konala první dražba na dříví v Hořeníku. Tržba činila 22.954 Kč.

Dne 1. června se uskutečnila společná schůze zástupců Ohnišťan a Starých Smrkovic o stavbě čekárny u železniční zastávky. Ta byla zadána Alojzu Vitvarovi a Jindřichovi Bezvodovi za obnos 11.000 Kč a byla postavena do 30. června. Na její zaplacení byla provedena výpůjčka od Kampeličky.

Dne 13. června byla zadána stavba elektrické sítě firmě Hořák Jičín. K podpisu zadávací smlouvy nedošlo, protože velká živelní pohroma udělala mnoho škod, které vzaly obci i občanům peníze a skutečné zadání stavby bylo odloženo na pozdější dobu.

Rok 1927:

Stav bez elektrizace obce je však neúnosný. Došlo k mnoha jednáním a těmi byli pověřeni pánové Pulec, Popek, Piša a Gabriel. Pan Antonín Trubač byl pověřen stavbou transformátoru a tu zadal staviteli Stádníkovi ze Smidar, za částku 10.000 Kč. Každý odběratel zaplatil náklad na přípojku jak světelnou tak motorovou, včetně počítadel.

Hospodářsko - čtenářská beseda žádá obec o poskytnutí místa na postavení kolny pro své stroje, a ten jí byl dán za stodolou Jana Suchardy č.p.57.

Dne 20. listopadu se po volbách konala slavnostní schůze starého a nového zastupitelstva, kde bylo poděkováno za 21 roků starostování panu Pulcovi .

Novým starostou byl zvolen pan Josef Hanuš č.p. 44.

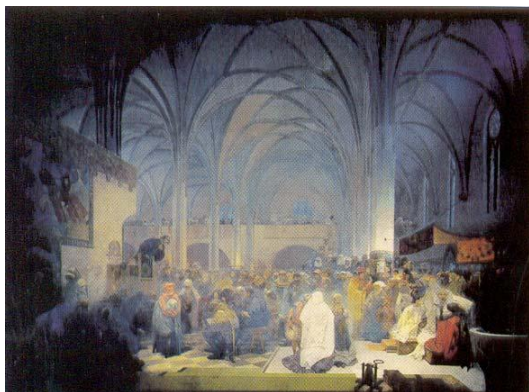
Rok 1928:

Dne 20. dubna zemřel v Praze zdejší rodák Th. Dr. Josef Hanuš, docent Karlovy university a dne 28. dubna zde měl pohřeb na zdejším hřbitově, kde je pohřben.

K 1. listopadu byla v obci zřízena Lidová škola hospodářská a jejím ředitelem se stal řídící Jan Pád. A k tomuto datu byly panem Josefem Vláškem předány veškeré úřední spisy Nových Ohnišťan po sloučení se Starými Ohnišťany.

Tento rok byla velmi tuhá zima, mrazy až -30 stupňů, mnoho sněhu a veliké závěje.

Slovanská epeje.

Je málo témat, která by v posledních týdnech a měsících tolik zaplňovala stránky tisku a televizních zpravodajství. Nemyslím, že by naši čtenáři nevěděli, o čem je řeč, ale určitě neuškodí, připomeneme-li si to.

Je to soubor 20 obrazů, které namaloval český malíř a grafik Alfons Maria Mucha, který se narodil roku 1860 jejich celková plocha je 465,8 čtverečních metrů. Mají nepředstavitelnou hodnotu – 3,5 miliardy korun.

Námětem obrazů je popisný historický realismus, věnovaný Muchou české dávné minulosti. O tom svědčí i názvy jednotlivých obrazů.

Kázání Mistra Jana Husa v kapli Betlémské, Zavedení slovanské liturgie na Velké Moravě, Po bitvě u Grunwaldu, Slované v pravlasti, Car Simon Bulharský, Jan Milič z Kroměříže, Apoteóza z dějin Slovanstva, Štěpán Dušan Srbský a jeho korunovace, Jan Amos Komenský Učitel národů, Schůzka na Křížkách, Petr Chelčický, Přísaha Omladiny pod slovanskou lípou, Přemysl Otakar II., král Železný a Zlatý, Hájení Siegetu proti Turkům Mikulášem Zrinským, Po bitvě na Vítkově, Mont Athos – Svatá Hora, Zrušení nevolnictví na Rusi, Bratrská škola v Ivančicích, Jiří z Poděbrad – Král Obojího lidu, Slavnost Svantovítova na Rujaně. Pokud se někdy dostanete do míst, kde Slovanská epeje bude vystavena, užijte si tuto chvíli nejen očima, ale i srdcem.

Bylo – nebylo

Toto povídání je určeno spíše mladší generaci zabývající se historií naší obce, ti starší je už asi dávno znají! Víte o tom, že ve staré literatuře se uvádí také ves s názvem Ohnišťská Lhota? Nikde po ní není ani památky a tak jsem začala pátrat. Kde tato ves mohla být? Její název se odvozen od sousedních Ohnišťan, takže musela být hodně blízko. A proč úplně zmizela, jak a kdy?

Zničili ji někdy v létech 1412 – 1436 spolu s ohnišťanským Zámečkem husité. A byla to prý ves tak malá a nevýznamná, že už nikdy nebyla obnovena. Ti husité to byli opravdu divoši a asi bych pro ně použila silnější výraz, kdyby neměli svou spojitost s mým často vzpomínaným Táborem. Později se pro místo po této vsi používal název Lhotsko. A po celá staletí až do dnešních časů se tak jmenuje pole, které se tam nachází. A kde toto pole leží? Přímo nad bývalým JZD, směrem k Terezíným Darům a Lískovicím. Ale, může to být ještě všechno jinak! Lhota Ohnišťská se jmenovala dříve nynější Lhota Smidarská! Jan Ohnišťko ze Smidar zapsal Lhotu v dluhu Kunešovi z Kříčova a Bohorinkovi z Chotělic. Tak, kterou verzi si, milí čtenáři, vyberete? Mě osobně se víc líbí ta první! A velice mě mrzí, že nemohu za někým zajít a zeptat se ho, jak to vlastně tenkrát bylo, tak jako jsem se zeptala na pole na Lhotsku Václava Müllera a Jaroslava Novotného.

Z knihy rad pro všechny příležitosti spisovatelky Heleny Vrábkové-Brejchové Čokoláda.

Snad bych za celý svůj život napočítala na prstech jedné ruky lidičky, kteří neměli rádi čokoládu. Většinou ji lidi milují. Proč asi? Je voňavá, jemňoučká, sladoučká, rozplývá se na jazyku, její mlsání přináší člověku příjemné pocity a chvíle pohody. Myslím, že takový kousek čokolády má v sobě mnohem více pozitiv než negativ. Dodá člověku rychle energii, aniž nějak významně zatíží trávicí orgány, jsou v ní minerály, tuky i sacharidy, v mléčných typech bílkoviny, občas rozinky či oříšky, burisony či sója, Chce mi snad ještě někdo tvrdit, že mlsání čokolády je nezdravé? Jistě, nebudeme se jí cpát na kila, ale řekněte sami, nestalo se vám někdy, že to byl právě kousek sladké čokolády, co vám spravilo náladu? Tak až budete mít někdy chuť na kousíček onoho sladkého potěšení, neváhejte dlouho.

Cholesterol.

Novodobý strašák lidstva. Já tomu ale moc nerozumím. Můj strýček umřel ve dvaadvadesáti letech. Celý život kouřil, pil kafičko s malým rumíkem, jedl nezdravě, až mi z toho vstávaly vlasy a přesto tu byl v plném zdraví do vysokého stáří. Nikdy nepřemýšlel, jest-li si dát buřtu, koblihy nebo suchý chleba. Jedl, co mu chutnalo a co se tak nějak k ročnímu období hodilo. Pomalu denně měl vajíčka, nebo smetanovou omáčku, v zimě nechyběla jitrička, jelítka, ovárek a sádlo. Po cholesterolu ani památky. Ptáte se jak je to možné? Žít zdravě neznamená jenom zdravě jíst, ale také zdravě a hlavně rozumně život přijímat. Jestli už máte cholesterol vysoký, musíte s ním bojovat, ale tak nějak v klidu. Někdy snězte jablko nebo pomeranč, který má na hladinu cholesterolu velmi příznivý účinek, občas si udělejte mátu na propláchnutí žlučníku a přesličku s kopřivou na pročištění celého organismu a uvidíte, že z vás lékař bude mít radost.

Je káva škodlivá?

Je pravdou, že kávu ve zvýšené míře by neměli pít lidé s vysokým tlakem, ale dlouhodobý účinek kofeinu na vysoký krevní tlak, ani jiné srdeční choroby nebyl přesvědčivě prokázán. Lékaři nedoporučují pití kofeinových nápojů ani těhotným ženám, vlastně – doporučují nepřekročit denní dávku 300 mg. Někdy se kofein spojuje i s úbytkem váhy, ale i tyto účinky jsou nepatrné. V této souvislosti mají spíš vedlejší účinek v tom, že kofein zvyšuje intenzitu látkové výměny a tím potlačuje chuť k jídlu. Výzkum ukazuje, že konzumace kávy může redukovat riziko vzniku žlučových a ledvinových kamenů. Káva má vysoký obsah antioxidantů - dokonce víc než zelený čaj. Vytváří další zdraví prospěšné složky typické pouze pro kávu. Výzkumy ukázaly, že káva snižuje riziko vzniku cukrovky, rakoviny tračnicku, Parkinsonovy choroby, zastavuje bolesti hlavy, zabraňuje zubnímu kazu, zlepšuje výkon, vytrvalost, koncentraci, snižuje riziko cirhozy jater. Je těžké stanovit, kolik káv denně je zdraví prospěšné a kdy se stává „zabijákem“. Platí tedy opět to známé všeho s mírou a pro každého jedince je to jiné.

Podzimní módní zpravodajství pro ženy.

Víte, milé dámy, že módním hitem letošního podzimu a zimy jsou dlouhé svetry a umělé kožešiny? Snad je to proto, že se na nás letos připravuje velká zima s vysokými mrazy.

Pleteniny jsou nyní hodně moderní a budou se z nich nosit všechny druhy oděvů – šaty, šály, svetry s norskými vzory a pletené čepice a barety v různých zářivých barvách. Kdo nebude mít na sobě něco z kožešiny, bude úplně mimo módu. Budou se z nich nosit i sukně nebo kalhoty, ba i kabelky a ty budou

tvarově co největší. Na šatech a svetrech se budou nosit široké nízko posazené kožené pásky. Bez kožešiny nebudete IN, tak si dopřejte alespoň kožešinový lem na kapuci. A s jakými barvami se musí počítat? S béžovými a šedými odstíny, na čepicích, rukavicích nebo kabelkách světlejší odstíny. Přeji Vám hodně úspěchů ve společnosti i v každodenním nošení!

Jak se budí cibule a hlízy.

Všichni známe jiřinky, kosatce, mečíky, kany, tulipány, narcisy, sněženky. Tyto a mnohé další zahradní rostliny spojuje fakt, že jejich nadzemní části vyrůstají ze ztloustlých zásobních orgánů – hlíz a cibulí.

Existuje mnoho pokojovek, které mají v zemi tyto zásobní orgány. Co uděláme, chceme-li cibule a hlízy probudit? Hvězdníky. Mohutnou cibuli hvězdníku sázíme jen asi do poloviny. Horní část cibule musí zůstat nad zemí. Zalévat začneme, až se objeví špička prvního květního puku. Kdybychom začali zalévat dříve, mohla by cibule začít hnit. Stvoly zakončené několika obřimi květy se objevují někdy i dva nebo tři. Po odkvětu nepřestaneme rostlinu zalévat a pravidelně přihnojovat. Teprve až listy samy začnou žloutnout, přestaneme hvězdník zalévat a necháme jej zatáhnout do cibule. Nikdy neodřezáváme listy ještě zelené. Připravili bychom se o novou kvetoucí nádheru.

Ti jsou taky naši:

Zuzana Bydžovská .

Narodila se v roce 1961 v Mostě. Studovala Státní konzervatoř v Praze a po jejím absolutoriu se stala členkou hereckého souboru divadla Na zábradlí.

V létech 1990 – 2000 byla v angažmá v Národním divadle a potom se vrátila opět do divadla Na zábradlí a hostovala v divadlech Ungelt a Kalich.

Už jako jedenáctiletá hrála ve filmu Přijela k nám pouť. Později se stala jednou z neobsazovanějších televizních hereček. Nejvíc se věnuje televizním inscenacím a divadlu. Hrála v mnoha seriálech – na příklad Rozpaky kuchaře Svatopluka, Hotel Herbich, Hospoda. Dále ve filmech Helimadoe, Učitel tance, Knoflíkáři, Akáty bílé, Archa pro Vojtu, Příběhy obyčejného šílenství, Gympl. V tomto filmu za roli matky získala v roce 2007 Českého lva

za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli a v roce 2008 za hlavní roli ve filmu Venkovský učitel. Vytvořila velice dlouhou řadu rolí – ani není možné všechny uvést. Paní Bydžovská v internetovém rozhovoru říká, že zná velice dobře venkov od své babičky Bóži. A my vysvětlujeme, kdo byla ona babička? Byla to Božena Janderová z č.p.21 a ta se provdala za Jaroslava Bydžovského z č.p.70. Měli spolu syna Zdeňka. Žili společně v Praze, a když byl pan Bydžovský v roce 1942 zatčen gestapem a následně popraven na tábořském popravišti, paní Božena Bydžovská se synem přijeli do Ohnišťan a zde nějaký čas žili v domě č.p.105 – Makovičkovi - v jedné malinké světničce. Zdeněk chodil po tuto dobu do zdejší školy, odtud se na něj pamatuji. Po válce odešli opět do Prahy, Zdeněk vystudoval medicínu – stomatologii. Později se oženil a narodila se mu dcera – Zuzana.

Paní Božena Bydžovská byla v Ohnišťanech – myslím, že naposledy – u Müllerů, v č.p. 38, při prvním sjezdu rodáků v roce 1997. Paní Anna Müllerová je její neteří.

Dáme-li tyto informace dohromady, pak je snad správné, že paní Zuzanu Bydžovskou považujeme v Ohnišťanech taky trochu za svou.

Naši sousedé – Lískovice .

Na východní straně od Ohnišťan je obec Lískovice. První zmínky jsou o nich už v roce 1295. Bývalá tvrz, postavená v roce 1357 až 1364, vyhořela a byla opravena až roku 1560. Stávala vedle dvora.

Ve 14. století už byly Lískovice farní vsí. Je zde kostel sv. Mikuláše, postavený před polovinou 14. století. Stojí uprostřed hřbitova. Tehdy byl vystaven v gotickém slohu, renesančně byl upraven roku 1787. Restauraován byl v roce 1923 a vybavení je z 19. a 20. století. V 16. století byl majitelem Lískovic Vaněk Kordula ze Sloupna. Roku 1551 je koupil Jan Klusák z Kostelce, po jeho bratrovi zde pobýval Krištof Prag. V 17. století tu fara zanikla. Název Lískovice je prý od lískového stromoví, ale tato verze není jistá. Jejich zakladatel se prý jmenoval Líska, proto se asi obec tak odedávna jmenovala. Podle sčítání lidu v roce 1901 měla obec 348 obyvatel a 58 domů. Hlavním radním byl tehdy Musil František. Farářem zde byl P. Alois Dolek. Statistická data z toho roku říkají, že se za tento rok oddalo 11 párů, narodilo se 40 dětí, z toho 19 pohlaví mužského a 21 ženského. Zemřelo 20 občanů, z nich 6 mužů a 14 žen. Nejstarší muž byl tehdy 83letý a žena 79letá. Škola zde byla trojtřídní, počet žáků 86, žákyň 89. Budova školy byla postavena roku 1877 nákladem 13.000 zl.. Řídícím učitelem byl Josef Krejčí, učitelé Karel Hladký a Ladislav Kolář, industriální učitelkou Antonie Charvátová a A. Vlastníková. Přiškolené obce Lískovice, Sylvárův Újezd a Domoslavice.

Živnostníci: Hostinští – Josef Pazderka a František Valenta. Kupectví – Anna Tylová a Anna Poláková. Koláři – Václav Čermák a František Čermák. Kovář – Em. Tyl. Truhlář – Antonín Fikar. Krejčí – Jan Trubač. Obuvník – Josef Komárek, Tesaři – Boh. Machan, Jan Polák a František Pavlík. Majitelem statku byl v té době František a Ludmila Kuklovi. Majitelem lesního panství H. Wagner z Waldstätten.

Zajdeme-li si v dnešních časech okolo hřbitova a bývalé školy po cestě do lesa, uvidíme místo, kde bývala přízemní hájovna, ke které v roce 1884 byla přistavěna mohutná hranolová věž s cimbuřím a tím se hájovna stala jedním z nejbizarnějších romantickým zámečkem v Čechách. Dnes už jsou z něj jen trosky, protože zůstal zcela bez údržby po celá poslední desetiletí. V současné době je starostou obce pan Václav Hladík a jeho zástupkyní paní Miroslava Bimová. Obec má 135 obyvatel, je upravená a udržovaná. V Lískovicích je velmi vyhledávaná restaurace s výbornou kuchyní. O tu se stará rodina Nováková. Nejen že se tam dobře jí, ale celé prostředí působí velice útulně a příjemně.

Čekání

Základový prostor je už připraven a jeho úprava je pečlivě zdokumentovaná fotografováním nejen paní restaurátorky, ale i pana Bucka. Pan starosta Pešta šel ještě dál! Ten za ním dokonce jezdil do restaurátorské dílny jako za léčeným pacientem do nemocnice! O kom je řeč? No, přeci o Janu Nepomuckém, kterému pan starosta říká „náš Janíček“! Ten se má v těchto dnech vrátit k nám, na ohnišťanskou návěs. Vráť se opravený, naporádný a připravený prožít zde další časy.

Při této příležitosti snad nebude na škodu si o něm popovídat, i když jsem o této soše dost napsala na internetových stránkách naší obce. Ne každý však je má a tak toto povídání zopakují na stránkách Zpravodaje. A až půjdete kolem něj, zpomalte své kroky a uvědomte si, že je mu už 272 let, že je to už „starý pán“ a že ten „nový kabát“ opravdu moc nutně potřeboval.

Už od 18.století se téměř nenašla obec, kde by nebyla socha sv. Jana Nepomuckého a tak byla postavena v roce 1738 i v Ohnišťanech. V létech 1803 a 1834 byla různě odborně i neodborně opravována a upravována. Jak plynul čas, tak se před očima této sochy měnili lidé, dějiny, politika a Jan Nepomucký se na všechno díval a ani snad nechtějíme vědět, co si o tom všem myslel!

Až přišlo jaro roku 1921 a socha přišla o hlavu! Jistě, nebylo to jen tak, tu hlavu kdosi urazil! A ono se vědělo, kdo to asi byl a proč to udělal. Byla to odplata za to, že půl roku před tím, 29. září 1920, byla uražena hlava vojákovu na pomníku Padlých. V té době ve vsi bylo dost lidí protináboženského smýšlení, a jak se neustále převrací dějiny, tak i zde se tvořily skupiny obyvatel, které si na sebe vymýšlely, čím by si vzájemně ubližovaly a v tomto pomyslném sporu to odnesl onen padlý voják a Jan Nepomucký – naprosto nevinně. Ale spor vygradoval a skupina těch protináboženských radikálů šla tak daleko, že byl vznesen požadavek, aby socha sv. Jana byla přenesena na církevní pozemek. To už pan farář Vrtička, pod tlakem celého dění nevydržel a vyžádal si slyšení u novobydžovského hejtmana. A ten vahou své autority nařídil obecnímu úřadu, aby bylo zanecháno sporů, určil znalce, který rozhodl, že socha patří do historických památek, Jan aby zůstal na svém

místě a obec aby dala Janovu hlavu udělat novou v sochařské škole v Hořicích. Než se toto vše stalo, byl rok 1925 a na návsi se čistil rybníček. A ejhle! V něm se našla ona Janova hlava! Pan farář nemeškal a hlavu dal soše nasadit. Tím byl tento spor vyřešen a celé místo bylo opět nově opraveno a upraveno a to roku 1929.

Při této příležitosti bylo povoleno, aby byl kolem sochy postaven železný plot. Toho se ujal ohnišťanský rodák pan Páv z č.p.16, který vlastnil a provozoval úspěšně zámečnický podnik v Praze. V tomto období a následných letech získala tato socha na důležitosti. Vždy při slavnosti Božího těla šel z kostela přes ves průvod věřících, pod baldachýnem kráčel kněz s křížem a právě u sochy Jana Nepomuckého byl ustrojen krásný oltář a byla zde sloužena část tohoto náboženského obřadu. Bylo to všechno malebné a hezké, ale skončilo to po 2. světové válce, kdy církev byla téměř utlačena. V obci bylo pořád ještě pár lidí, kteří se snažili udržet určité tradice a někdy v 70. letech minulého století byl učiněn pokus o opravu této sochy. Byla vybarvena a biblické citáty na bocích podstavce byly zvýrazněny. Došlo při tom k chybám, které budou určitě opraveny. Pivoňky a orlíčky, které kolem sochy kvetly, už nikdo neošetřoval, zmizela svítlna pro svíčku a aura kolem Janovy hlavy. Ale, to neznamená, že to někdo ukradl, to prostě odnesl čas!

V roce 2005 vedení obce učinilo jakousi kulturní rehabilitaci této sochy a ministerstvo kultury prohlásilo – cituji - pilíř se sochou sv. Jana Nepomuckého s kamenným a kovovým ohrazením na pozemku st. par. č. 179, obec Ohnišťany, k.ú. Ohnišťany, za kulturní památku.

Díky znalostem předpisů a možnostem pana starosty Pešty byla obci přidělena finanční dotace na opravu sochy. Byla celá rozebrána a i s plotem odvezena do restaurátorské dílny a vše bude znovu umístěno na své původní místo nejpozději do konce listopadu tohoto roku.

Byla jsem přítom, kdy se začalo s odvážením částí sochy a plotu a paní restaurátorku jsem seznámila s historií sochy a se vším co o ní vím. Shodly jsme se na tom, že možná při opravě sochy se najdou ještě nějaké nové časové údaje a že nás třeba ještě leccos překvapí.

Každopádně, však je socha ve velice špatném stavu a téměř před svým zhroucením. Vzhledem k tomu, že ministerstvo kultury označilo sochu za – cituji – kvalitní sochařské dílo východočeského barokního sochařství, byla by určitě velká škoda nechat sochu úplně rozpadnout.

Už dnes se těším na to, až na návsi opět bude sv. Jan Nepomucký sledovat ze svého místa všechno dění v obci, kolem něj bude plynout čas a různé dobré i méně dobré události. A my si určitě nenecháme ujít kulturní zážitek a při cestě kolem se na sv. Jana podíváme a uvědomíme si, že tato kamenná krása vydrží daleko víc než krása lidská.

Tímto číslem se uzavřel první ročník Zpravodaje. Nikdo k tomu nic neřekl, nikdo se nevyjádřil a to mě dost překvapilo. Očekávala jsem, že přeci jen nějaká reakce za uplynulý rok bude a počítala jsem, samozřejmě, s reakcí negativní.

Ale, ani to se nestalo! Jen jedna čtenářka mi řekla, že ty moje zprávy ze starých časů stejně nikdo nečte. Že ji by zajímalo jediné čerpání z rozpočtu obce a odměny zastupitelů a to že tam není. Odkázala jsem ji na zápisy ze zasedání obecního zastupitelstva, které jsou vyvěšeny na informační desce ve skříňce a na internetových stránkách obce.

Nevím, jaký názor tedy vy, čtenáři či nečtenáři, máte a také nevím, jaký názor budou mít noví zastupitelé, kteří nyní vstupují do svých funkcí. Buď se Zpravodaj bude vydávat dál, nebo nebude.

Každopádně, chci poděkovat takovým přispěvovatelům, jako je pan Ing. Kmínek a Pavel Šperk za TJ oddíl kopané a pan Ing. Chalupa za SDH, kteří vždy svým příspěvkem Zpravodaj podpořili.

Neuděláte-li to také vy, milí čtenáři, pak ze zpravodaje bude pouze časopis.